

tiget Kamassrig. Først da vakktes den høie Regjerings Opmærksomhed for Sagen; den opnaaede saa i November Maaned den lille Indrømmelse fra Spaniens Side, at de Ladninger, der vare skibede inden 18de Oktober 1882, den Dag, da Traktaten udløb, skulde behandles efter Traktatens Bestemmelser, og yderligere pressedes saa Regjeringen til at begynde at underhandle for at faae en ny Traktat i Stand. Jeg fremdrager dette, fordi der for mig ikke er Tvivl om, at det er denne Modvilje fra Begyndelsen af fra den høit ærede Finantsministers Side imod Traktater overhovedet og den Uvirkksomhed, der i saa godt som et helt Aar har været fremtrædende fra Regjeringens Side, der har virket meget uheldig paa Forhandlingernes Gang og for en væsentlig Del ere Skyld i, at det endelige Resultat er blevet saa lidt tilfredsstillende, som det er. Man kan jo nemlig ikke undre sig over, at den Omstændighed, at den Del af Samfundet, som er væsentlig interesseret i dette Spørgsmaal, fik op, høiere end det havde været nødvendigt, hvis vi havde haft en aktiv og ivrig Regjering — at dette maasse kan have bibragt Spanien det Indtryk, at dette Spørgsmaals Ordning for Landets Handelsstand som Helhed havde en større og mere indgribende Betydning, end den Betydning, som det uomtvistelig har. Man kan jo ikke gaa ud fra, at det overalt i Udlandet er bekendt, at vore Forhold ere i den Grad abnorme, at overhovedet Regjeringen ikke tager Initiativet til Noget, uden at den offentlige Mening er i den Grad agiteret op, at den umuligt længere kan forholde sig rolig. Man kan ikke gaa ud fra, at det vides, at Krig i Pressen og andet Steds er en integrerende Del af vort konstitutionelle System. — Altsaa, Underhandlinger om en ny Traktat bleve knyttede, og Resultatet er da blevet det, som her foreligger. Jeg behøver neppe at sige, at jeg i høi Grad ønsker, at en Traktat med Spanien maatte komme i Stand, og at jeg tillægger den ikke ringe Betydning for Landets Handel, skjønt jeg samtidig anser det for Pligt at advare mod at overdrive Betydningen. Jeg tror, at nogen Overdrivelse i denne Henseende var det, der ledede det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) til hans vel vidt drevne Banegyris over dette Forslag. For mig staar det i hvert Fald som utvivlsomt, at hvor meget jeg end ønsker, at vi maa naae en Overenskomst med Spanien, saa maa det dog tilfaas, at denne Frugt, Spanien her har sendt os, er en af de sureste Dranger, vi længe have havt at bide i.

Med Hensyn til den finantsielle Opgjørelse er jeg i det Væsentlige enig i de Beregninger, det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3die Valgkreds har opstillet. Jeg kommer til et lignende Resultat som han. Naar vi tage Hensyn ikke blot til den nu bestaaende Told, men til de Forhøielser, som baade fra Regjeringens, Landstingets og Folkethingets Side have været vedtagne under Forhandlingen af Toldreformen, naar jeg altsaa anslaar den Nedgang i Indtægter, som vil følge af Traktatens Vedtagelse, i Sammenligning med hvad vi vilde faae i Indtægt efter de fra alle Sider godkjendte Forhøielser, bliver Differencen omtrent 700,000 Kr. Det ærede Medlem regnede, saa vidt jeg forstod, omtrent 660,000 Kr.; efter mine Tal bliver det lidt høiere. I dette Beløb af omtrent 700,000 Kr. er selvfølgelig Salttolden ikke indbefattet. Da denne Afgift jo fra alle Sider er forudsat at skulle falde bort, regner jeg dens Opgivelse ikke i Virkeligheden som et Offer. Naar jeg angiver dette Beløb, gaar jeg endda ud fra — jeg taler stadig med Hensyn til det, der er foreslaaet af Regjeringen og har fundet Tilslutning i Fjor hos Landsting og Folkething — at der kun vil finde Medsættelse Sted i Tolden paa Vin paa Fod; men jeg tror yderligere, at det vil vise sig praktisk umuligt, naar man foretager en saa betydelig Medsættelse i Tolden af Vin paa Fod, da at bibeholde den enorme Forhøielse paa Flaaskevin, som i Fjor vedtoges. Medens nu Tolden paa Vin i Flaske er to a tre Gange høiere end Tolden paa Vin i Fad, vil, med den her foreslaaede Medsættelse i Tolden af Vin paa Fod, i Forening med den vedtagne Forhøielse paa Flaaskevin, denne sidste i Fremtiden vare henved syv Gange større Afgift end Vin paa Fod. Dette tror jeg praktisk vil vise sig aldeles uigjennemførligt. Resultatet vil blive simpelt hen, at sin Bordeaux- og Bourgognevin ikke længere vil blive indført paa Flaske; — der er ingen anden Vin end Champagne, som nødvendigvis maa indføres paa Flaske — og af den vil der til Gjengjæld blive fabrikeret saa meget mere herhjemme. Resultatet vil sandsynligvis blive, at der i Tolden af Vin paa Flaske vil blive en Nedgang i Indtægt i Stedet for den paaregnede Forøgelse. Jeg tror derfor sikkert, at 700,000 Kr. er den mindste Nedgang i Indtægter, man paa nogen Maade tør paaregne. Jeg gaar her selvfølgelig ud fra, at de foreslaaede Toldnedsættelser ville blive generelle, at de ville komme til Anvendelse overfor samtlige Lande. Dette er et af de Spørgsmaal som jeg ikke er paa det Nene med efter Traktatens Be-